

*Tekst ten behoeve van de gemeenteraadsvergadering van donderdag 18 februari 2021,
agendapunt 2, voorstel tot het postuum benoemen van burgemeester Nijpels tot ereburger
van de gemeente Opmeer*

Voorzitter,

Normaal gesproken komen we als CDA fractie met veel plezier naar de raadsvergadering. Vandaag was dat anders. We zijn verdrietig en zitten met gevoelens van verslagenheid. Nog steeds moeten de gebeurtenissen een plek krijgen. Verdrietig zijn we vanwege het verlies, verslagen omdat het verlies oneerlijk voelt. We blijven achter met een aantal voor ons niet te beantwoorden vragen. Waarom moet dit noodlot degene treffen die juist op weg was inwoners die door het noodlot zijn getroffen een hart onder de riem te steken? Waarom treft hem dit vlak voor zijn wel verdiende burgemeesterspensioen?

Het besef van het verlies van Gertjan komt bij binnenkomst van de raadzaal meteen ijskoud binnen. Bij binnenkomst en als de microfoon nog uit stond was het altijd een verrassing hoe de begroeting zou zijn. Een ding was altijd zeker: het was altijd origineel. Het was een van de redenen om hier altijd vrolijk aan te komen en - als je dat nog niet was - vrolijk plaats te nemen.

Over die vrolijke en grappige kant van Gertjan kunnen we eindeloos verhalen en dat is wat wellicht het meest zal beklijven, maar we verliezen in de eerste plaats een groots burgemeester. Als je intensief met hem optrekt en daarbij van de buitenkant zijn handelen kon waarnemen, voelde je zijn innerlijke passie, liefde voor zijn Opmeer. Je zag een man die als schildwacht voor de belangen van Opmeer en haar inwoners stond. Je moest altijd eerst langs Gertjan. Je zag ook een man die met alle liefde, dag-in dag-uit en dat dus bijna 17 jaar lang zorgdroeg voor de veiligheid van zijn inwoners, als voorzitter spil was in de samenwerking van gemeenteraad en college, stond voor zijn organisatie, zorgde dat inwoners werden voorzien van besluitvorming en waakte over integer bestuurshandelen. Daarnaast verdiend Gertjan groot respect voor zijn scherpste in crisissituaties. Niet alleen bij het bezweren van de crisis, maar ook de scherpste op het persoonlijk leed dat daarachter schuilging. Een rasbestuurder, met hart voor de zaak, met hart voor Opmeer. Dat willen we graag vooropstellen.

Ondertussen voerde Gertjan die taken vanaf zijn aanstelling in 2004 op een - zeker in die roerige startperiode - buitengewoon welkome en verfrissende manier uit. Niet vaak zie je een burgemeester die ook voor het gevoel van de inwoners *oprecht* onderdeel is van een gemeenschap, maar anderzijds in staat blijft daarboven uit te stijgen als dat nodig is. Zo stond hij weliswaar nasi te koken met vrijwilligers, maar sprak hij dezelfde organisatie ook stevig aan als feestgedruis onder vrijwilligers en daarbijkomend geluid bij wijze van spreken dezelfde avond te lang aanhield. Die kwaliteit is niet velen gegeven en tekent de bestuursstijl van Gertjan.

Zelf vond Gertjan het allemaal niet heel bijzonder. Als hij aan kinderen uitlegde wat hij deed was hij slechts: “de man die altijd naast Sinterklaas staat.”

Gertjans belangrijkste nalatenschap zit verpakt in de grote saamhorigheid binnen onze gemeenschap. Die saamhorigheid kon onder zijn burgemeesterschap goed gedijen en is verder is uitgebouwd vanuit zijn warme betrokkenheid bij de vele verenigingen en activiteiten die Opmeer rijk is. Daarbij had hij altijd oog voor jongeren die in het belang van de gemeenschap als vrijwilliger actief waren en zodoende enthousiast bleven zich op die wijze in te zetten voor onze gemeenschap. Zonder af te doen aan alle andere geweldige dingen die Gertjan wat dat betreft heeft gedaan, moeten we daarbij in het bijzonder wijzen op zijn verdiensten voor de vrijwillige jeugdbrandweer. Volgens mij door wat hij daar aan enthousiasme aantrof, verwerd de brandweerkazerne ook een beetje zijn eerste clubhuis.

De verworvenheden van Gertjan als burgemeester voor onze gemeenschap zijn talrijk. Maar ook als inwoner van onze gemeente zullen we hem ontzettend missen.

Gertjan verdient de titel ereburger van de gemeente Opmeer. Uit de benoeming tot ereburger spreekt – ook al is dit postuum - via de gemeenteraad de waardering van de inwoners van Opmeer voor de wijze waarop Gertjan zijn publieke taak heeft ingevuld, kleur heeft gegeven en tot het eind aan toe heeft volbracht. Het geeft er blijk van dat de gemeenschap Gertjan in het hart heeft gesloten. Daarnaast weten we dat Gertjan veel van huis was. Dit ereburgerschap is daarom ook op te vatten als een blijk van waardering namens alle inwoners van Opmeer richting Roos, Max en Kim. Ook namens de inwoners van Opmeer hiermee grote dank en waardering dat jullie Gertjan lieten doen wat hij zo gepassioneerd deed en namens de fractie van het CDA ons innig medeleven met jullie grote verdriet.

Beste Roos, Max en Kim, wij hopen dat dit ereburgerschap jullie sterkt bij verzoening met de gedachte dat Gertjan weliswaar niet meer onder ons is, maar dat hij als ereburger voortleeft in de harten en herinneringen van onze inwoners.

Gertjan bedankt voor alles en dat je mag rusten in vrede...